

Pech voor de nazaten van de pedaalridders

Amsterdammers met een huisje op De Ridderhof in Lage Vuursche moeten hun biezen pakken. Hun rest slechts het nostalgische album *Met tent en rugzak*.

PAUL ARNOLDUSSEN

Het heet *Met tent en rugzak* en het is zo'n wat truttig, maar ontroerend plaatsalbum uit de jaren dertig. Uitgegeven door de ANWB en de Haka, een voorloper van de kruidentierskeien Coop: 'Niet voor het gewin maar voor het gezin'. Tekst: Ton Koot, plaatjes Piet Klaasse. Ton Koot werd later bekend als vuilig monumentenbeschermer in Amsterdam en slotvoogd van het Mulderslot. Klaasse gaf tientallen jaren les aan de Rietveldacademie en won de Gouden Pensel.

Met tent en rugzak verhaalt van een vijfal Amsterdamse scholieren dat het clubje De Avontuurders opricht. Op vrije dagen trekken ze naar buiten: Durgerdam, Waterland, Piet, een wijze oudere broer, is hun mentor. En op een gegeven moment hebben ze allemaal een fiets en dan kunnen ze 'pedaalridders' worden. Omstandig worden plannen ge-

Het vennetje (is er nog) en het opzetten van de tent (nostalgie).

ILLUSTRATIES UIT MET TENT EN RUGZAK

maakt om een weekeinde te kamperen. Maar, stelt Piet vast, "eerst je diploma 'Veilig Verkeer' en dan kunnen we eens zien of we op stap kunnen gaan. 'n Kwestie van zes woensdagmiddaglessen. Niemand bezwaren?"

Maar dan zijn ze nog lang niet op weg. Er wordt een lijstje opgesteld: 1 Cursus 'Veilig Verkeer' volgen. 2 Eenvoudig leren koken bij moeder in de keuken. 3 Fiets leren repareren en banden plakken. 4 Kampeermateriaal verzamelen. 5 Sparen zo hard als je kunt.

En vele maanden later gaan ze dan een weekeinde weg, naar Lage Vuursche. "Een koddig troepje was het, dat menigen wantelaar deed stilsaan en hen glunderend deed nakijken." Ze vinden een mooi plekje aan een vennetje, ze leren een he-

loboel over kamperen en de natuur, ze prijzen de Haka vanwege de voortreffelijke chocolademelk en de ANWB voor die uitstekende bewegwijzering en ze ontmoeten de hoozwachten, die mooie verhalen vertelt over de Lage Vuursche. "Daarvan genieten nu jaarlijks de vele tienduizenden - zeg maar honderdtui-

zenden uit de steden die hier, zoals jullie dat kamperend doet, de vrije natuur zoeken, rust, natuurgenot en gezonde ontspanning."

Die gezonde ontspanning hebben heel wat Amsterdammers nog steeds op De Ridderhof, een verblijfsparkje in de bossen van Lage Vuursche. De omgeving is misschien niet meer zo idyllisch als Piet Klaasse die tekende, maar de reën en dat vennetje zijn er nog. De Ridderhof werd rond 1950 opgericht, er staan betaalbare houten huisjes, er mogen geen auto's in, er is geen subtropisch zwemparadijs, zelfs

geen poedelbak. Het publiek is en was gemêleerd, van yuppen tot een paar *Parool*-redacteurs en naar Alimere verbannen gebloondeerde Jot-danezen. De sfeer is er niet drammerig-idealistisch zoals op menig Amsterdamse volkstuincomplex.

Maar ze dreigen weg te moeten. De Ridderhof heeft een nieuwe eigenaar, een firma die Topparken heet. De nieuwe exploitant, Cor Abels, kiest, verklaarde hij voor RTV Utrecht, 'voor kwaliteit'. Hij gaat 'de infrastructuur aanpassen, conform 2010 en verder'. Wat restteer, is dat boek, voor zo'n 25 euro op internet.

het Parool woensdag 15 juli 2009